

fra borgerligt hold i virkeligheden er imod lønmodtagernes ret til at komme på deltid. Derfor er det her jo også et stort cirkus, som går ud på at fremstille noget, som i virkeligheden er en ret for arbejdsgiverne, som en ret for lønmodtagerne.

Det bliver afsløret fuldstændig klokkeklart nu, og jeg synes måske med en lidt utidig bemærkning fra hr. Ulrik Kragh. Jeg synes måske ikke, at lige denne dag, hvor vi har set de største arbejdsnedlæggelser på danske arbejdspladser i 10 år, er dagen at snakke om at hylde stabiliteten på arbejdsmarkedet. Jeg tror måske nok, at hr. Ulrik Kragh skulle have valgt en anden dag end lige i dag til at fremstille sig som den store stabilitetsskaber på det danske arbejdsmarked.

Jeg vil selvfølgelig godt svare hr. Ulrik Kragh på det spørgsmål, han stiller. Jo, der er, hvis en bestemt forudsætning er opfyldt, tale om et retskrav. Hvis den forudsætning, at det kan ske uden særlige ulemper for virksomheden – ministerens formulering – er opfyldt, har man et retskrav. Så er det ikke noget, man skal sidde og diskutere, om det kan lade sig gøre eller ej, så skal det kunne lade sig gøre. Og så må virksomheden selvfølgelig kunne dokumentere, hvis det er en særlig ulempe.

Så spørger hr. Ulrik Kragh, om det skal være et individuelt krav. Det er selvfølgelig klart, at det er den enkelte lønmodtager, der skal kunne beslutte det. Men det er også klart, at for netop at undgå, at man presser enkelte lønmodtagere, skal den faglige organisation på arbejdspladsen selvfølgelig være involveret. Ikke forstået på den måde, at den skal kunne modsætte sig det, ikke forstået på den måde, at den skal kunne nedlægge veto mod det, men den skal være med i alle forhandlingerne, så hvis der er tale om utidig pression, kan den faglige organisation tage sagen for en voldgift og føre sagen der. Men ellers er det selvfølgelig den enkelte, der skal have den mulighed og den ret.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu har vi hørt en lang række ordførere sige noget om de her forskellige spørgsmål. Der er åbenbart ikke noget særligt formål med det ud over noget ideologi, for det giver ingen en retlighed, som de ikke har haft før.

Vi har mange gange spurgt om, hvad formålet er med den her lovgivning. Jeg vil gerne spørge hr. Søren Søndergaard, om det ikke med

den måde, man har skruet det her makværk sammen på, er sådan, at de eneste, der reelt får en mulighed for at gøre noget, som de ikke kan i dag, er arbejdsgiverne. Det har man så forsøgt at skjule ved at sige en hel masse om godtgørelse og forskelligt andet. Så er der selvfølgelig blevet fjernet noget, for det var jo tilsigtet, at den godtgørelse slet ingen virkning skulle have, i og med at der stod, at hvis man blev fyret og det var begrundet i virksomhedens forhold, skulle man slet ingen godtgørelse have. Og uanset det med bevisbyrden er der ingen arbejdsgivere, der vil være så ubegavede, at de vil bruge den begrundelse.

Derfor er der slet og ret tale om, at man giver arbejdsgiveren noget, også i forbindelse med de forestående overenskomstforhandlinger, som de ikke har i dag. De er de eneste, der får noget ud af det her.

Kl. 20.20

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, at hr. Bjarne Laustsen har fat i en pointe, nemlig at det er arbejdsgiverne, der får her. Og forslaget er selvfølgelig også lavet med det formål at give til arbejdsgiverne.

Men det er ikke det værste. Det værste er sådan set ikke, at de partier, der er finansieret af arbejdsgiverne, støtter arbejdsgiverne. Det kan jeg godt forstå. Det synes jeg egentlig er helt logisk. Det støder mig ikke.

Det, der er problemet, er den falske varebetegnelse, som jo burde være en sag for Forbrugerombudsmanden, hvis forholdet mellem ham og regeringen ikke var så dårligt, så han måske ikke rigtig tør blande sig. Det burde jo være en sag for Forbrugerombudsmanden, for man sælger det her som et eller andet med, at man giver nogle rettigheder til lønmodtagerne, hvor virkeligheden er, at man giver nogle rettigheder til arbejdsgiverne. Man giver ikke nogle rettigheder til lønmodtagerne.

Nu kan de borgerlige partier jo tænke over det i løbet af i nat og den kommende uge, og så kan de få mulighed for at stemme ja til det forslag, som giver lønmodtagerne nogle rettigheder, hvis det er det, man er interesseret i. Jeg tvivler på det, for jeg tror ikke, at man vil lægge sig ud med sine venner på arbejdsgiversiden, men det får vi at se den sidste dag, hvor Folketinget samles.